

DEN EUROPÆISKE
REVISIONSRET

ÅRSBERETNING
EU-BUDGETTET FOR 2008

Samt oplysninger om
årsberetningen om
de europæiske udviklingsfonde

MEDDELELSE

DA

INDLEDNING

Den Europæiske Revisionsret er en EU-institution. Den er oprettet i henhold til EF-traktaten med det formål at revidere EU's finanser. Som EU's eksterne revisor skal Retten bidrage til at forbedre EU's økonomiske forvaltning og agere som den uafhængige beskytter af unionsborgernes finansielle interesser ved at fremme gennemsigtighed, regnskabspligt og ansvarlighed. Hvert år reviderer vi EU's regnskaber samt indtægterne og de udgiftsprogrammer, hvorfra der afholdes betalinger til millioner af modtagere i og uden for Unionen. I vores årsberetning forelægger vi resultaterne af denne revision for EU's politiske myndigheder, Parlamentet og Rådet.

Denne meddelelse gengiver årsberetningens hovedkonklusioner og indeholder baggrundoplysninger og forklaringer. De kan finde flere oplysninger i selve årsberetningen.

Meddelelsen indledes med et hurtigt overblik over årsberetningens nøglebudskaber. Resten af meddelelsen består af fire sektioner:

- Om Revisionsretten og EU-budgettet

Denne sektion indeholder generelle oplysninger om Retten og det budget, vi reviderer.

- Revisionserklæringen for 2008 - EU-budgettet

Denne sektion vedrører EU-budgettet og indeholder oplysninger om vores erklæringer om regnskabets rigtighed samt om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Derefter følger en beskrivelse af situationen med hensyn til EU's indtægter og udgifterne på de forskellige politikområder.

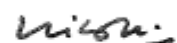
- Overvågning og kontrol

Kommissionen er ansvarlig for forvaltningen af EU-midlerne. Den har truffet adskillige foranstaltninger med henblik på at forbedre denne forvaltning. I denne sektion sættes de konstaterede problemer i kontekst, og der gives forslag til mulige forbedringer fremover.

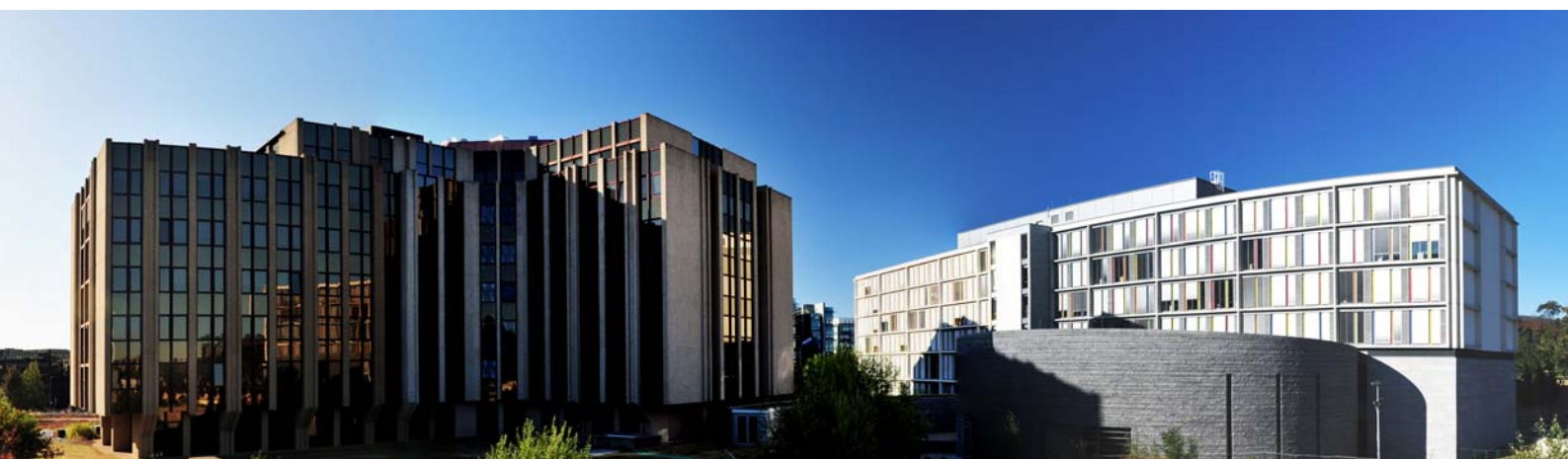
- Revisionserklæringen for 2008 - EUF

I denne sektion vedrørende De Europæiske Udviklingsfonde (EUF) gives der oplysninger om vores erklæringer om regnskabets rigtighed samt om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

Jeg håber, at De vil finde denne meddelelse nyttig. Hvis De vil vide mere om forvaltningen af EU's midler, kan jeg anbefale Dem at læse vores særberetninger, hvor vi undersøger, om EU-midlerne anvendes sparsommeligt, produktivt og effektivt. Alle vores publikationer er tilgængelige på vores websted: www.eca.europa.eu.

Vítor Manuel da Silva Caldeira
Formand for Den Europæiske Revisionsret

NØGLEBUDSKABER

- Regnskabet giver et retvisende billede af EU's finansielle stilling og resultater.
- Med hensyn til transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed afspejler de samlede resultater for 2008, at budgetforvaltningen i de seneste år er blevet bedre.
- Den samlede forbedring i 2008 er primært en konsekvens af, at der er opnået bedre resultater i den største gruppe af politikområder, landbrug og naturressourcer. Med hensyn til udvikling af landdistrikter er den anslåede fejlforekomst lavere end tidligere år, om end den stadig er væsentlig. For første gang afgiver Retten ikke en afkræftende erklæring om gruppen landbrug og naturressourcer som helhed.
- Gruppen samhörighed, som er den næststørste gruppe af politikområder og tegner sig for næsten en tredjedel af budgettet, er stadig problematisk og det udgiftsområde, der er mest behæftet med fejl. Retten vurderer, at mindst 11 % af det samlede godtgjorte beløb ikke skulle have været udbetalt.
- Rettens tidligere anbefalinger om forbedring af overvågnings- og kontrolsystemerne er stadig relevante. De skal betragtes som en del af en løbende proces, hvor det tager tid, før foranstaltningerne kan siges at have fået effekt.
- Der er behov for særlig og øget opmærksomhed på de udgiftsområder, hvor Retten til stadighed konstaterer en høj fejlforekomst. I mange tilfælde skyldes fejlene, at reglerne og forordningerne er for komplekse. Forenkling er derfor stadig en prioritet.

Tekstboks 1 - Revisionserklæringer - definition

Revisorer kan give følgende typer erklæring:

- en *erklæring uden forbehold* (en "blank" erklæring), når der foreligger bevis for, at regnskabet er retvisende, eller at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige på alle væsentlige punkter
- en *afkræftende erklæring*, når forekomsten af fejl i de underliggende transaktioner er væsentlig og gennemgribende, eller regnskabet ikke er retvisende
- en *meddelelse om, at der ikke kan afgives erklæring*, hvis revisor ikke kan opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis at basere sin erklæring på, og den mulige indvirkning er både væsentlig og gennemgribende
- en *erklæring med forbehold*, når der ikke kan afgives en erklæring uden forbehold, men virkningen af en eventuel uenighed eller begrænsning i omfanget af revisionen ikke er så gennemgribende, at det er nødvendigt med en afkræftende erklæring eller en meddelelse om, at der ikke kan afgives erklæring.

RETTENS SAMLEDE VURDERING AF OVERVÅGNINGS- OG KONTROLSYSTEMERNE OG DE GENERELLE RESULTATER AF RETTENS TEST AF REPRÆSENTATIVE STIKPRØVER AF TRANSAKTIONER¹

Tabellen er en oversigt over Rettens samlede vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne, som den gengives i de forskellige kapitler, og viser de generelle resultater af Rettens test af repræsentative stikprøver af transaktioner. De centrale elementer er vist i tabellen, men det er ikke muligt at gengive alle relevante detaljer (især om svagheder i overvågnings- og kontrolsystemer og om fejltyper). De detaljerede resultater er beskrevet i selve beretningen og er opnået ved hjælp af de teknikker, der ligger til grund for Rettens revisionsmetode.

	Vurdering af systemerne	Fejlforekomst
Indtægter		
Landbrug og naturressourcer: 55 milliarder euro	2	3
Samhørighed: 36,6 milliarder euro	4	
Forskning, energi og transport: 7,5 milliarder euro		
Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse: 6,2 milliarder euro		
Uddannelse og medborgerskab: 1,7 milliarder euro		
Økonomiske og finansielle anliggender: 0,6 milliarder euro	5	6
Administrationsudgifter og andre udgifter: 8,5 milliarder euro		

Vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne	
	<i>Ikke effektive</i>
	<i>Delvis effektive⁷</i>
	<i>Effektive</i>

Intervaller for den anslåede fejlforekomst (FF) ⁸	
	<i>FF > 5 %</i>
	<i>2 % ≤ FF ≤ 5 %</i>
	<i>FF < 2 % (under væsentlighedstærsklen)</i>

NOTER

- 1 Flere oplysninger om Rettens metode findes i afsnittet "Hvordan udfører Retten sine revisioner?"
- 2 På grundlag af forekomsten af fejl i testen af transaktioner og på grundlag af sin vurdering af systemerne gentager Retten som i de foregående år, at IFKS generelt er et effektivt kontrolsystem til begrænsning af risikoen for fejl eller uregelmæssige betalinger.
- 3 Retten anslår, at der i udgifterne til udvikling af landdistrikter er en fejlfrekvens på over 2 %.
- 4 I 2007 var Rettens vurdering, at kontrolsystemerne i medlemsstaterne var delvis effektive. I 2008 var der ingen større ændringer i de regler, der indvirker på medlemsstaternes kontrolsystemer. Programmeringsperioden 2000-2006 er ved at være slut, og Retten mente derfor ikke, at endnu en fuldstændig vurdering af medlemsstaternes kontrolsystemer for perioden 2000-2006 ville tilføre nogen nævneværdig merværdi. Eftersom der næsten ikke er blevet foretaget nogen mellemliggende betalinger for perioden 2007-2013, koncentrerer Retten sin vurdering om den del af medlemsstaternes systemer, der er etableret med henblik på registrering og korrigerende af fejl konstateret ved nationale kontroller og indberetning af finansielle korrektioner til Kommissionen.
- 5 Dette er ikke en samlet vurdering af systemerne i gruppen af politikområder. Den gælder nogle af de undersøgte systemer og afspejler fortrinsvis de svagheder, der blev konstateret i overvågnings- og kontrolsystemerne for sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (RP6).
- 6 RP6 tegner sig for en uforholdsmæssig stor del af den samlede fejlfrekvens.
- 7 Et system betegnes som "delvis effektivt", når det vurderes, at nogle kontrolordninger har fungeret godt nok, mens andre ikke har. Det betyder, at systemet som helhed måske ikke kan begrænse fejlene i de underliggende transaktioner til et acceptabelt niveau.
- 8 Retten har valgt at inddelle fejlprocenterne i tre intervaller. Disse fejlintervaller kan ikke fortolkes som konfidensintervaller (i statistisk forstand).

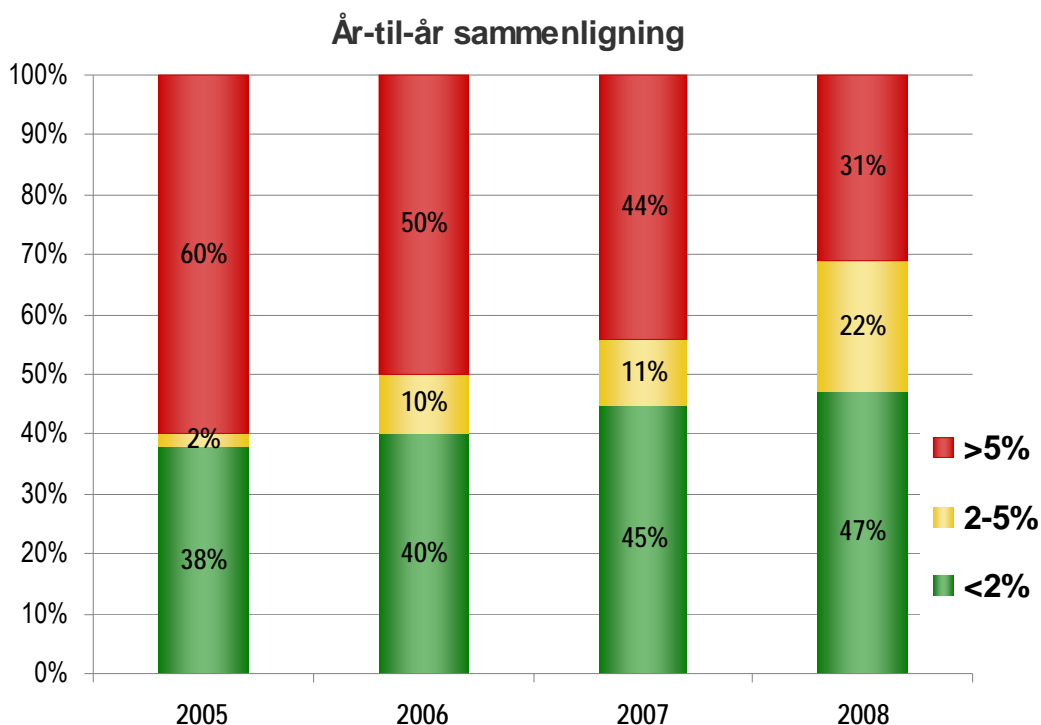
Erklæringen for 2008 er Rettens 15. erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet vedrørende EU's budget. Igen i 2008 fandt Retten en væsentlig fejlforekomst på mange af Fællesskabets udgiftsområder, som den afgiver afkræftende erklæringer om.

Går man lidt mere i detaljer, kan man se, at der er sket store ændringer over tid. Nedenstående figur, som bygger på Rettens test af transaktioner, er en "år-til-år-sammenligning" hvad angår lovlighed og formel rigtighed.

I figuren er grupperne af politikområder klassificeret som grønne, gule og røde afhængigt af, om den anslåede fejlforekomst er under 2 %, mellem 2 % og 5 % eller over 5 %. Det fremgår f.eks., at den røde gruppe af politikområder i 2008 tegnede sig for 31 % af de samlede udgifter.

Med hensyn til gruppen landbrug og naturressourcer skelnes der mellem gruppens forskellige dele (udvikling af landdistrikter og øvrige udgifter vedrørende 2007 og 2008 samt IFKS og ikke-IFKS vedrørende tidligere år). Med hensyn til de andre grupper anvendes fejlforekomsten for de respektive grupper som helhed.

Figuren viser, at der er sket en forbedring i årenes løb. Procentdelen af røde grupper af politikområder har været faldende. Faldet i røde grupper fra 2007 til 2008 afspejler fortrinsvis forbedringer på landbrugsområdet.

OM REVISIONSRETEN OG EU-BUDGETTET

DEN EKSTERNE REVISOR AF EU-BUDGETTET¹

Revisionsretten

Den Europæiske Revisionsret har hjemsted i Luxembourg og er Den Europæiske Unions uafhængige eksterne revisionsinstitution. Gennem sit arbejde søger den at medvirke til at forbedre den finansielle forvaltning. Rettens tre vigtigste output er dens årsberetninger, som indeholder resultaterne af dens finansielle revisioner og overensstemmelsesrevisioner vedrørende et bestemt regnskabsår, dens særberetninger, som offentliggøres løbende og indeholder resultaterne af dens øvrige revisioner - hovedsagelig forvaltningsrevisioner med fokus på vurdering af sparsommelighed, produktivitet og effektivitet i forbindelse med EU's udgifter - og dens udtalelser om forslag til lovgivning med indvirkning på den finansielle forvaltning.

Hvad er Rettens DAS-erklæring?

Rettens årsberetninger om henholdsvis EU-budgettet og De Europæiske Udviklingsfonde (EUF) indeholder årlige revisionserklæringer, de såkaldte DAS-erklæringer. Det er fastsat i EF-traktaten, at Revisionsretten skal afgive en sådan erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Denne erklæring kaldes DAS, som er en forkortelse af

¹ Flere oplysninger om Revisionsretten findes i den årlige aktivitetsrapport for 2008, som er tilgængelig på Rettens websted.

dens franske navn (Déclaration d'Assurance). Hovedformålet med DAS-erklæringen er at give især Europa-Parlamentet og Rådet, men også alle EU's almindelige borgere, en revisionserklæring med Rettens vurdering af, om EU's indtægter og udgifter er registreret korrekt og med det fulde beløb i regnskabet, og om de er henholdsvis indgået og afholdt i overensstemmelse med alle kontraktmæssige og juridiske forpligtelser. Retten giver en samlet vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for budgetudgifterne som helhed. Den giver også vurderinger, som dækker specifikke dele af budgettet inddelt i hensigtsmæssige grupper af politikområder (jf. tekstboks 3). Konklusionerne af disse vurderinger udgør Rettens DAS-erklæring.

Hvordan udfører Retten sine revisioner?¹

Rettens revision med hensyn til EU-regnskabernes rigtighed udføres i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder. De internationale standarder omhandler ikke specifikt den form for revision vedrørende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, som Retten udfører, og de anvendes derfor analogt.

Når Retten skal skaffe sig sikkerhed for, at betalingerne overholder de gældende love og administrative bestemmelser, trækker den på resultaterne af sin gennemgang af både overvågnings- og kontrolsystemerne og en stikprøve af transaktionerne (betalinger) (jf. tekstboks 2). I de fleste tilfælde reviderer Retten de udvalgte transaktioner helt ned til den endelige støttemodtager og aflægger revisionsbesøg på stedet. Hvis det konstateres, at systemerne er pålidelige, behøver Retten ikke at revidere så mange transaktioner for at komme frem til en gyldig konklusion om disses lovlighed og formelle rigtighed. Der anvendes også andre kilder til støtte for Rettens konklusioner, f.eks. Kommissionens årlige aktivitetsrapporter og arbejde udført af andre revisorer.

Hvordan definerer Retten en fejl med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed?

En fejl er en afvigelse fra kravene i de gældende forordninger, som revisor konstaterer. Nogle fejl er kvantificerbare, dvs. de har en direkte og målelig finansiel effekt på det beløb, der udbetales fra EU-budgettet. Det kan være anmeldelser af for store arealer, eller det kan være støttemodtagere, der søger om EU-tilskud til udgifter, som ikke er støtteberettigede. Andre fejl har en ikke-kvantificerbar effekt på betalingerne, f.eks. hvis en bankgaranti mangler.

Retten klassificerer også fejl efter deres art som *støtteberettigelsesfejl* (betalingen er ikke i overensstemmelse med reglerne for støtteberettigelse), *fejl med hensyn til forekomst* (der er godtgjort en udgift, som ikke bevisligt er afholdt), *nøjagtighedsfejl* (betalingen er beregnet forkert eller ikke bevisligt korrekt) eller *fejl med hensyn til et andet overensstemmelsesspørgsmål* (en sådan fejl rejser ikke tvivl om betalingens berettigelse).

For at afgøre, hvilken type erklæring den skal afgive, sammenholder Retten den anslåede fejlforekomst med det fejlniveau, som den anser for at være tolerabelt - væsentlighedstærsklen - og vurderer, hvor gennemgribende de konstaterede mangler er.

Til fastsættelse af væsentlighedstærsklen anvender Retten en grænse på to procent af den reviderede population. Retten medtager kun kvantificerbare fejl ved beregningen af fejlforekomsten

¹ Flere oplysninger om DAS-metoden findes i brochuren om dette emne, som er tilgængelig på Rettens websted.

(jf. tekstboks 2). Den anslåede fejlforekomst giver således en indikation af, hvor mange procent af midlerne, der ikke skulle have været udbetalt. I de seneste to år har Retten desuden oplyst den kombinerede frekvens af kvantificerbare og ikke-kvantificerbare fejl i de kontrollerede stikprøver af transaktioner.

For at vurdere, hvor gennemgribende manglerne er, undersøger Retten, i hvilket omfang de er begrænset til specifikke områder, og om de indvirker på en betydelig andel af den pågældende gruppe af politikområder.

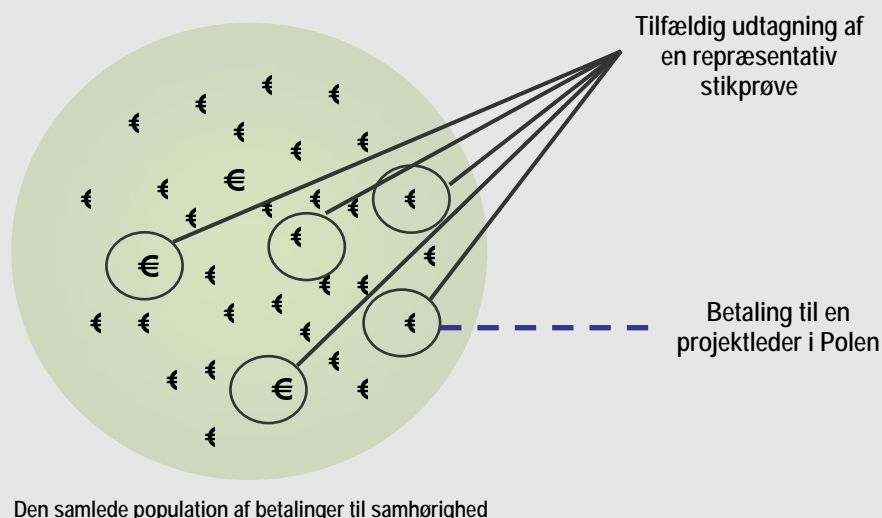
Fejl kan opstå, fordi de ofte komplekse regler vedrørende EU's udgiftsordninger bliver anvendt forkert eller misforstået. Der er kun tale om svig, hvis der med forsæt er søgt om EU-midler på et forkert grundlag. Hvis Retten har en begrundet mistanke om svig, meddeler den dette til OLAF, Unionens kontor for bekæmpelse af svig, som har ansvaret for eventuelle yderligere undersøgelser. I de sidste fem år har Retten i gennemsnit indberettet 3,2 sager om året på baggrund af sine revisioner.

Tekstboks 2 - Rettens kontrol af en stikprøve af transaktioner fra EU-budgettet

Retten har ikke ressourcer nok til, at den i detaljer kan kontrollere alle de transaktioner, der er foretaget over EU-budgettet. Den anvender derfor statistiske stikprøveteknikker for at få et resultat, som er repræsentativt for populationen som helhed. Det betyder, at der skal udtages en tilfældig og repræsentativ stikprøve af underliggende transaktioner fra f.eks. samhörighed til detaljeret kontrol. Retten sporer disse transaktioner ned til de endelige støttemodtagere, f.eks. en projektleder i Polen. Dernæst foretager Retten kontrolundersøgelser - ofte på stedet - for at forvisse sig om, at udgiftsanmeldelsen svarer til de faktiske forhold.

Eftersom Rettens stikprøve er repræsentativ, kan resultaterne ekstrapoleres til hele den pågældende population, dvs. et specifikt indtægts- eller udgiftsområde, og sammen med oplysningerne fra vurderingen af forvaltnings- og kontrolsystemerne og andre kilder kan de anvendes som grundlag for en samlet revisionserklæring.

EU's udgifter til samhörighed: ca. 36,6 milliarder euro

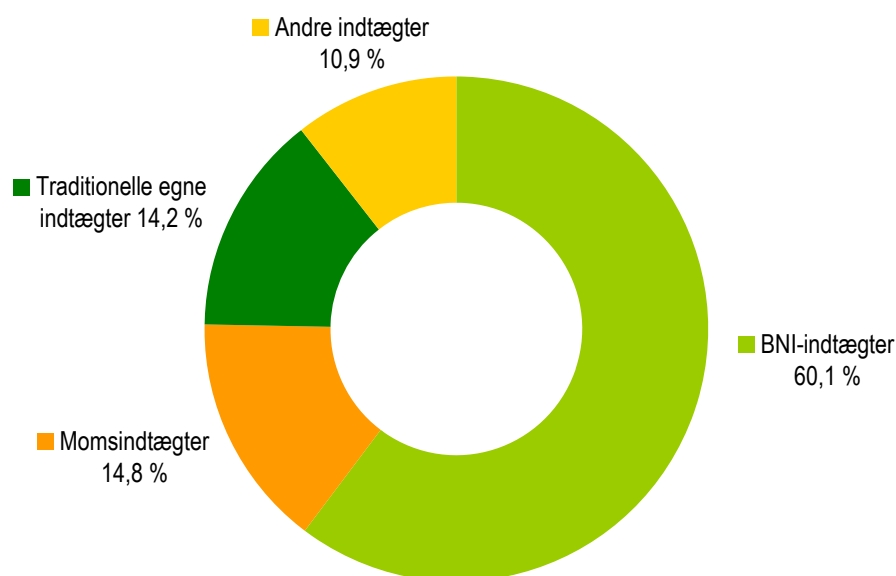
Her illustreres det, hvordan Retten udvælger transaktioner til detaljeret kontrol.

EU-BUDGETTET¹

I 2008 beløb EU's betalinger sig til i alt 117 milliarder euro, svarende til ca. 1 % af Unionens BNI. Til sammenligning kan det nævnes, at medlemsstaternes offentlige budgetter ofte udgør ca. halvdelen af BNI.

Hvor kommer pengene fra?

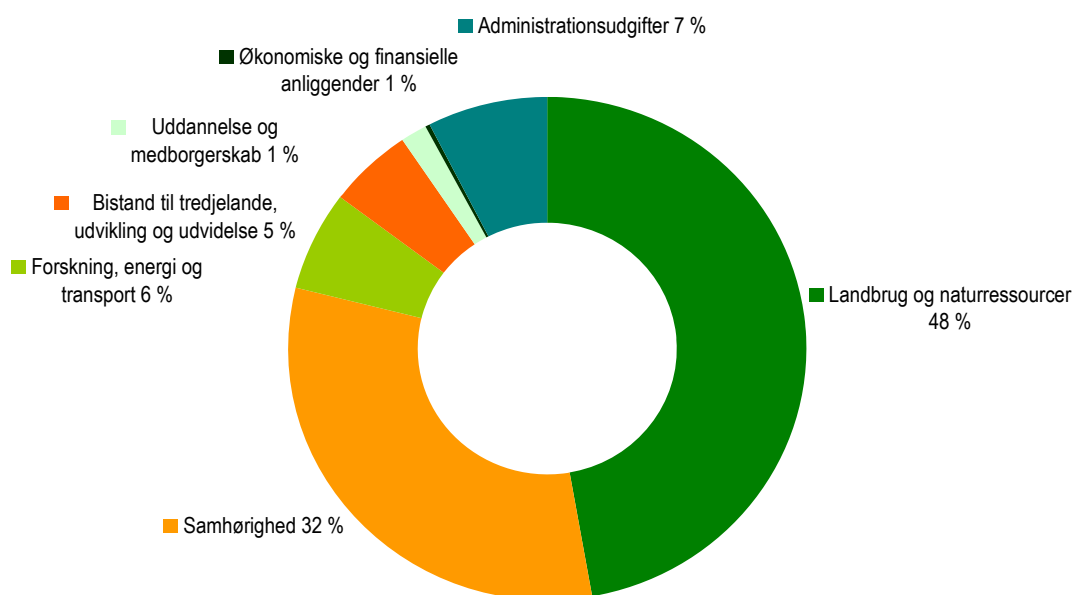
EU's almindelige budget - som det er Rettens hovedopgave at revidere - består af indtægter og udgifter. Den Europæiske Unions indtægter udgøres hovedsagelig af bidrag fra medlemsstaterne, som beregnes på grundlag af deres bruttonationalindkomst (BNI - ca. 60 %) og den merværdiafgift, de har opkrævet (moms - ca. 15 %). Told og landbrugsafgifter (de såkaldte traditionelle egne indtægter - ca. 14 %) udgør også en væsentlig del af indtægterne.

¹ Flere finansielle oplysninger om det almindelige budget findes i bilag I til beretningen. Resultaterne af revisionen vedrørende gennemførelsen af EU-budgettet og Kommissionens rapportering om gennemførelsen er beskrevet i beretningens kapitel 3.

Hvad bruges pengene på?

Den Europæiske Unions største udgiftspost er landbrug og udvikling af landdistrikter, som tegner sig for næsten halvdelen af budgettet, og hvor midlerne primært udbetales til landbrugere. En anden stor udgiftspost er samhørighed - regional og social udvikling - som omfatter medfinansiering af en bred vifte af projekter fra vejbyggeri i Estland til kurser for arbejdsløse i Spanien. Samhørighed tegner sig for ca. en tredjedel af budgettet.

Betalinger i alt 2008:
117 milliarder euro

Hvordan forvaltes budgettet?

Rådet og Europa-Parlamentet vedtager budgettet for et år ad gangen inden for de syvårige finansielle rammer. Kommissionen er ansvarlig for, at midlerne anvendes korrekt. Med hensyn til ca. 80 % af udgifterne - samhørighed og landbrug - deler den ansvaret for budgetgennemførelsen med Unionens 27 medlemsstater. Afhængigt af udgiftsordningerne kan de nationale myndigheder være ansvarlige for at fastlægge udgiftsstrategier, udvælge støttemodtagere og projekter, afholde betalinger og kontrollere udgifterne. Uanset omstændighederne bevarer Kommissionen dog det samlede ansvar for gennemførelsen af budgettet, og den står til regnskab herfor over for Europa-Parlamentet og Rådet.

Fra Den Europæiske Unions budget foretages der betalinger til millioner af endelige støttemodtagere. Betalingerne gennemføres under forudsætning af, at de endelige støttemodtagere opfylder de lov- eller forskriftsmæssige betingelser, samt at de underliggende aktiviteter og/eller omkostninger nøjagtigt svarer til projektplanen og faktisk er blevet afholdt. Betalingerne er lovlige og formelt rigtige,

når disse betingelser er opfyldt, og de rigtige støttemodtagere modtager de rigtige beløb på det rigtige tidspunkt.

Den interne kontrol - i form af overvågnings- og kontrolsystemer - er de procedurer og processer (f.eks. kontroller), som Unionen anvender til at administrere og forvalte sine budgetter og til at sikre, at midlerne inkasseres og udbetales korrekt og i overensstemmelse med reglerne.

Kontroller på det primære niveau, hvor det undersøges, om støttemodtagerne opfylder de forskriftsmæssige forpligtelser.

Kontroller på det sekundære niveau, hvor effektiviteten af kontrollerne på det primære niveau undersøges.

Kommissionens samlede overvågning, som skal sikre, at medlemsstaterne og/eller Kommissionens generaldirektorater overholder deres forpligtelser og opfylder deres ansvar.

Flere faktorer har betydning for, om der opstår fejl i transaktionerne, og om fejlene senere påvises og korrigeres af kontrolsystemerne. Som eksempler kan nævnes:

- de komplekse støtterelevanter og betingelser, som støttemodtagerne skal overholde, og støttemodtagernes fortrolighed med dem
- proceduren for indsendelse og behandling af betalingsanmodninger
- antallet og omfanget af de udførte kontroller
- omfanget af sanktioner over for støttemodtagere, som anmelder for store udgifter, når der påvises fejl
- kontrolprocedurernes synlighed og dermed forbundne afskrækkende effekt.

Hvordan rapporteres der om budgetforvaltningen?

Siden 2000 har Kommissionen arbejdet på et reformprogram, som skal forbedre forvaltningen af EU-budgettet, primært med fokus på Kommissionens eget ansvar. Et vigtigt punkt i dette reformprogram har været, at rapporteringen skulle forbedres, f.eks. med indførelsen af årlige aktivitetsrapporter fra Kommissionens afdelinger - generaldirektoraterne - ledsaget af erklæringer fra generaldirektørerne. De årlige aktivitetsrapporter og generaldirektørernes erklæringer samles i en sammenfattende rapport, der underskrives af Kommissionen som helhed.

Desuden er regnskaberne vedrørende EU's almindelige budget blevet moderniseret. Årsregnskabet for 2008 er det fjerde regnskab, der er opstillet efter regnskabsregler, som bygger på periodiseringsprincippet. Ved periodiseret regnskab registreres indtægter og udgifter i det år, som de vedrører, og ikke - som ved det mere traditionelle kasseregnskab - når der modtages eller udbetales kontanter.

Regnskabet består af årsregnskabet og beretningerne om budgetgennemførelsen. Årsregnskabet omfatter balancen, der viser aktiverne og passiverne ved regnskabsårets udgang, en resultatopgørelse, der viser regnskabsårets indtægter og udgifter, en pengestrømsopgørelse og en opgørelse over bevægelser på egenkapitalen. Beretningerne om budgetgennemførelsen viser regnskabsårets indtægter og udgifter og er udarbejdet efter et (modifieret) kasseregnskabsprincip.

Kommissionens regnskabsfører opstiller årsregnskabet og konsoliderer de forskellige EU-institutioners og -organers resultater. Til Retten afgiver han/hun en forvaltningserklæring om, at det endelige årsregnskab (med visse begrænsninger) er fuldstændigt og pålideligt. Tilsvarende forvaltningserklæringer afgives af regnskabsførerne i de pågældende institutioner og organer.

Tekstboks 3 - Hvordan EU-budgettet er opbygget, og hvordan Retten beretter om budgetgennemførelsen

Hovedparten af det almindelige budget er opdelt i 31 politikområder, som dækker forskellige politiske mål eller administrative spørgsmål. Politikområderne danner rammen for planlægning og registrering af Unionens aktiviteter, og de, der er ansvarlige for de forskellige områder, stilles til regnskab og holdes ansvarlige for deres forvaltning af EU-midlerne.

EU-udgifterne planlægges også i cyklusser på syv år, de såkaldte finansielle rammer, hvor der arbejdes med et andet sæt af udgiftsområder. De fleste politikområder vedrører ét af disse udgiftsområder, men nogle falder ind under flere af dem. Årsberetningen for 2008 er det andet år, hvor Retten anvender sin egen opdeling af budgettet i grupper af politikområder. Disse grupper svarer i høj grad, men ikke helt, til udgiftsområderne i de finansielle rammer for 2007-2013. Medmindre andet er angivet, vedrører oplysningerne i denne meddelelse de grupper af politikområder, som Retten har defineret. På indersiden af omslaget på denne meddelelse er der flere oplysninger om, hvilke politikområder der indgår i Rettens grupper af politikområder, og hvordan disse grupper svarer til de finansielle rammer.

REVISIONSERKLÆRINGEN FOR 2008 - EU-BUDGETTET¹

REGNSKABET FOR 2008

Erklæring uden forbehold om regnskabs rigtighed

Retten konkluderer, at De Europæiske Fællesskabers årsregnskab for 2008 i alt væsentligt giver et retvisende billede af De Europæiske Fællesskabers finansielle stilling og af resultaterne af deres transaktioner og pengestrømme.

Uden at drage erklæringen i tvivl noterer Retten, at svagheder i regnskabssystemerne i nogle af Kommissionens generaldirektorater og i regnskabssystemet for det europæiske satellitprogram Galileos anlægsaktiver skaber usikkerhed om kvaliteten af de finansielle oplysninger. Dette skyldes delvis den komplekse retlige og finansielle ramme.

Foranstaltninger truffet for at styrke regnskabsføring efter periodiseringsprincippet

De foranstaltninger, som Kommissionens regnskabsfører indførte i 2007² for at forbedre kontrolmiljøet i de enkelte generaldirektorater, har haft en effekt i 2008 og har bidraget til at styrke rammen for finansiell rapportering og regnskabssystemerne. Der er dog stadig nogle svagheder, som skaber usikkerhed om regnskabsdataenes kvalitet.

LOVLIGHED OG FORMEL RIGTIGHED I 2008

Erklæringer uden forbehold

For 2008 afgiver Retten erklæringer uden forbehold med hensyn til indtægterne, forpligtelserne vedrørende samtlige grupper af politikområder og betalingerne vedrørende gruppen uddannelse og medborgerskab og gruppen administrationsudgifter og andre udgifter.

¹ Revisionserklæringens nøjagtige ordlyd og de fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i beretningens kapitel 1.

² Jf. punkt 1.10 i årsberetningen for regnskabsåret 2007.

Erklæringer med forbehold

Når der ses bort fra udvikling af landdistrikter, er betalingerne vedrørende gruppen landbrug og naturressourcer i alt væsentligt lovlige og formelt rigtige.

Betalingerne vedrørende gruppen økonomiske og finansielle anliggender er i alt væsentligt lovlige og formelt rigtige, når der ses bort fra de udgifter, der i denne gruppe er afholdt under sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (RP6).

Afkræftende erklæringer

Retten afgiver afkræftende erklæringer om gruppen samhørighed, gruppen forskning, energi og transport og gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse. I disse grupper af politikområder er der fejl, som indvirker væsentligt på betalingerne, om end i forskelligt omfang.

Behov for forbedring af overvågnings- og kontrolsystemerne

Overvågnings- og kontrolsystemerne for gruppen forskning, energi og transport, gruppen bistand til tredjelande, udvikling og uddannelse og gruppen uddannelse og medborgerskab er delvis effektive med hensyn til at forebygge eller påvise og korrigere godtgørelse af udgifter, som er anmeldt med for høje beløb, eller som ikke er støtteberettigede.

Retten konkluderer også, at overvågnings- og kontrolsystemerne for gruppen landbrug og naturressourcer er delvis effektive. Den bemærker dog, at det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS) generelt fortsat er et effektivt kontrolsystem. Der er forhold, der bør afhjælpes på bestemte områder, især udvikling af landdistrikter, hvor der er svagheder.

I gruppen økonomiske og finansielle anliggender konstaterede Retten, at overvågnings- og kontrolsystemerne var effektive på to af de tre vurderede områder. På det tredje område, Erhvervspolitik, vurderede Retten, at systemerne kun var delvis effektive, hvilket fortrinsvis skyldtes svagheder vedrørende RP6.

Med hensyn til gruppen samhørighed konstaterede Retten, at medlemsstaternes systemer til korrigerende af fejl konstateret ved nationale kontroller i de fleste tilfælde i det mindste var delvis effektive.

Kommissionen og medlemsstaterne og de andre modtagerlande bør bestræbe sig yderligere på at få implementeret de nødvendige forbedringer i disse grupper med henblik på at sikre en tilstrækkelig styring af risikoen for regelstridige udgifter.

Tekstboks 4 – Agenturer – revisionserklæringer i særskilte beretninger

EU's agenturer varetager en bred vifte af opgaver, som udføres mange forskellige steder i Unionen. De 29 agenturer, hvis regnskaber for 2008 Retten reviderede, havde et samlet budget på 1,5 milliarder euro. Hvert agentur har et specifikt mandat og forvalter sit eget budget. Retten redegør for revisionen af Den Europæiske Unions decentrale organer i særlige årsberetninger, som offentliggøres særskilt. For alle de reviderede agenturer med undtagelse af Det Europæiske Politiakademi afgav Retten en revisionserklæring uden forbehold om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

INDTÆGTER

Mest direkte bidrag fra medlemsstaterne

Moms- og BNI-indtægterne er direkte bidrag fra medlemsstaterne. I begge tilfælde er Kommissionen nødt til at anvende makroøkonomiske aggregater fra medlemsstaterne som grundlag for de skyldige indtægter. De er dog åbne for korrektioner i op til fire år. Hvis Kommissionen – eller medlemsstaterne – finder elementer, som der er tvivl om i dataene, kan Kommissionen tage forbehold, og derved gøre det muligt at foretage korrektioner i længere tid.

De nationale myndigheder – navnlig toldmyndighederne – opkræver de traditionelle egne indtægter i medlemsstaterne på Unionens vegne, registrerer dem i deres nationale regnskabssystem ("A-regnskabet") og overdrager derefter midlerne til Fællesskaberne. Hvis der ikke er blevet betalt told eller afgifter, og der ikke er stillet nogen sikkerhed, eller hvis der er stillet sikkerhed, men beløbene er blevet anfægtet, er det muligt for medlemsstaterne at udsætte overdragelsen af midlerne ved at opføre dem i et særskilt regnskab (B-regnskabet).

Revisionen af indtægter dækker medlemsstaternes opgørelser og betalinger af traditionelle egne indtægter, Kommissionens beregning af medlemsstaternes bidrag på grundlag af de moms- og BNI-data, den har modtaget fra medlemsstaterne, og andre former for indtægter. For så vidt angår traditionelle egne indtægter kan revisionen ikke omfatte indførsler, der er sluppet uden om toldkontrollen. Hvad angår moms- og BNI-indtægterne reviderer Retten ikke direkte de data, som de makroøkonomiske aggregater og statistikker bygger på.

Konklusion

Retten konkluderer, at indtægtstransaktionerne ikke er behæftet med væsentlige fejl. De dermed forbundne overvågnings- og kontrolsystemer vurderes som effektive, selv om Retten henleder opmærksomheden på visse svagheder. De er dog ikke væsentlige for systemernes effektivitet taget under ét.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at Kommissionen fortsat bestræber sig på at sikre, at B-regnskabet anvendes korrekt, og fortsætter sin overvågning af fastlæggelse og inkassering af told. Kommissionen bør afhjælpe manglerne i kontrolstrategien ved at finde en passende balance mellem fysisk kontrol på indførselstidspunktet og efterkontrol hos operatørerne.

Retten anbefaler også, at Kommissionen fortsat arbejder på at sikre, at forbehold vedrørende udestående momsbaserede egne indtægter hæves inden for en rimelig tidsramme. Kommissionen bør udarbejde specifikke regler for undersøgelse af BNI-oversigter.

LANDBRUG OG NATURRESSOURCER – 55 MILLIARDER EURO

Støtte til landbrugere, fiskeri, udvikling af landdistrikter og miljø

Som led i Unionens fælles landbrugspolitik støtter EU landbrugere og intervenserer på landbrugsmarkeder. De fleste af udgifterne til den fælles landbrugspolitik finansieres over Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), men en stigende del af midlerne kommer fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og går til foranstaltninger, som også omfatter ordninger for miljøvenligt landbrug, infrastrukturer i landområder og udligningsbeløb til landbrugere i ugunstigt stillede områder. Budgetbevillingerne til denne gruppe af politikområder anvendes også til fiskeri og maritime anliggender samt til sundhed og forbrugerbeskyttelse.

Der ydes stadig produktionsstøtte til landbrugere, som dyrker bestemte fødevarer, f.eks. ris (såkaldte direkte koblede betalinger), men en stor del af midlerne til landbrug og naturressourcer (56 %) anvendes nu til betalinger baseret på antal hektarer støtteberettiget jord i god landbrugs- og miljømæssig stand ("afkobling" af støtten fra produktionen). Den vigtigste ordning kaldes enkeltbetalingsordningen (SPS). For at kunne anmode om støtte skal landbrugeren have betalingsrettigheder (én pr. hektar). Disse rettigheder tildeles af medlemsstaterne på basis af forskellige modeller og registreres i det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS). IFKS omfatter også databaser over landbrugsparceller og dyr, og ud fra disse kontrolleres det, om landbrugernes betalingsanmodninger er berettigede.

Så godt som alle betalinger til landbrug og naturressourcer udbetales af nationale eller regionale betalingsorganer. Disse udfører også administrativ kontrol af alle betalingsanmodninger og en række stedlige kontroller af en stikprøve af anmodninger. Betalingsorganerne udarbejder årsregnskaber, som skal attesteres af et godkendelsesorgan, før de danner grundlag for Kommissionens godkendelse af udgifterne – den såkaldte regnskabsafslutning. I regnskabsafslutningsprocedurerne indgår endvidere en mere omfattende efterprøvende regnskabsafslutning, som er flerårig, og hvor der foretages korrektioner på grundlag af konstaterede uregelmæssigheder i tidligere udgifter. Regnskabsafslutningen har til formål at fastlægge de beløb, der definitivt skal betales over EU-budgettet.

Konklusion: ingen væsentlig fejlføremst, når der ses bort fra udvikling af landdistrikter

Retten konkluderede, at når der ses bort fra udvikling af landdistrikter, er de transaktioner, der ligger til grund for de anmeldte udgifter vedrørende denne gruppe af politikområder, uden væsentlig fejlføremst med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed. Rettens vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne viste, at de fleste af dem er delvis effektive med hensyn til at sikre betalingernes formelle rigtighed.

Transaktionernes formelle rigtighed

Retten vurderer, at den samlede fejlføremst for gruppen som helhed ligger lidt under 2 %. Retten konstaterede støtteberettigelsesfejl, som skyldtes, at der var udbetalt enkeltbetalingsstøtte til landbrugere, som ikke opfyldte landbrugs-kriteriet, da de ikke havde udført nogen landbrugsaktivitet,

eller ikke havde bevaret jorden i god landbrugs- og miljømæssig stand. Retten konstaterede også nøjagtighedsfejl, som skyldtes, at der var anmeldt for store arealer, hvilket havde ført til overbetalinger. Endvidere konstaterede Retten tilfælde, hvor der ikke var opkrævet mælkeafgift hos producenterne, dyreregistre, som ikke var ajourført, og databaser, som ikke fungerede.

I udgifterne til udvikling af landdistrikter, som udgør 19 % af udgifterne, er der stadig flere fejl end i resten af landbrugsudgifterne (EGFL), selv om den anslåede fejlforekomst er mindre end i de foregående år og har relativt lille finansiel betydning. Retten konstaterede fejl med hensyn til støtteberettigelse, f.eks. at specifikke betingelser for at modtage støtte til landbrugsmiljø- og skovbrugsforanstaltninger ikke var overholdt, og at der var ansøgt om støtte under landbrugsmiljøforanstaltningerne for arealer, som ikke var støtteberettigede. Der var også nøjagtighedsfejl, som f.eks. at støtteberettigede omkostninger og skyldige beløb var beregnet forkert, samt tilfælde, hvor der var anmeldt for store arealer, og hvor fællesskabsreglernes bestemmelser om et minimumsbeløb pr. hektar ikke var overholdt. Retten konstaterede også en fejl med hensyn til forekomst¹, som vedrørte et tilfælde, hvor det finansierede arbejde ikke var udført fuldt ud.

Eksempel – landbrugsmiljøforanstaltninger

Et projekt havde fået støtte til at indhegne et græsareal og rydde et stykke af jorden, som delvist var dækket med buske. Målet var at oprette større arealer til ekstensiv græsning. Dette var nødvendigt for at undgå, at koncentrationen af kvæg på de allerede ryddede arealer skulle føre til overgræsning. Rettens revisorer konstaterede, at det ryddede areal ikke svarede til det areal, som der var ansøgt om støtte til, og at det var lidt mindre end det samlede anmeldte areal.

IFKS – et effektivt system på visse betingelser

IFKS er effektivt med hensyn til at begrænse risikoen for uregelmæssige udgifter, når systemet anvendes korrekt, og hvis de data om betalingsrettigheder, der indføres, er nøjagtige og pålidelige. En forudsætning for, at der kan foretages korrekte betalinger i det første år og i alle efterfølgende år, er, at betalingsrettighederne beregnes og tildeles korrekt.

IFKS dækker de vigtigste af de EGFL-finansierede ordninger, som Retten reviderede på medlemsstatsniveau, dvs. SPS og SAPS. Med hensyn til ELFUL, særlig i forbindelse med miljøvenligt landbrug og ugunstigt stillede områder, er nogle grundelementer, f.eks. areal og antal dyr, omfattet af IFKS og andre af specifikt udformede kontrolforanstaltninger.

Retten påviste følgende systemsvagheder: ukorrekte administrative procedurer og kontroller til sikring af korrekte betalinger og pålidelige databaser, utilstrækkelig og eller uhensigtsmæssig stedlig kontrol, som medførte, at arealer, som ikke var støtteberettigede, og mangler i medlemsstaternes definition af betingelserne i relation til bevaring af jorden i god landbrugsmæssig og miljømæssig stand ikke blev påvist.

¹ Den anmeldte omkostning eller aktion eksisterede ikke.

Med hensyn til samtlige landbrugsudgifter - såvel inden for som uden for IFKS - konstaterer Retten, at Kommissionens årlige beslutninger om finansiell regnskabsafslutning kun sikrer, at betalingsorganernes regnskaber er fuldstændige og nøjagtige. Betalingernes lovlighed og formelle rigtighed behandles kun i overensstemmelsesbeslutninger, som dækker flere år. Beslutningerne om finansiell regnskabsafslutning betyder derfor ikke, at de "afsluttede" udgifter ikke omfatter uregelmæssige betalinger. Desuden indebærer den metode, Kommissionen anvender til beregning af justeringerne, som i vidt omfang er baseret på faste korrektioner, at der ikke er nogen virkelig sammenhæng mellem de beløb, der således inddrives, og de beløb, som faktisk er blevet udbetalt uretmæssigt.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at de systemsvagheder, som resulterer i fejl, afhjælpes. Der er således behov for en yderligere og betydelig indsats for at sikre, at modtagerne opfylder deres forpligtelser på området udvikling af landdistrikter. For SPS og SAPS-ordningerne specielt anbefaler Retten følgende:

- De systemsvagheder, som medfører fejl i form af anmeldelser af for stort et areal eller unøjagtigt beregnede betalingsrettigheder, bør afhjælpes, især ved at man sikrer, at databaserne er pålidelige
- Reglerne bør strammes yderligere, så der ikke udbetales direkte EU-støtte til ansøgere, som ikke har anvendt jorden til landbrug, eller ikke aktivt har bevaret den i god landbrugs- og miljømæssig stand
- Minimumskravene for ydelse af direkte EU-støtte til græsarealer bør håndhæves.

Retten gentager også, at der er brug for en yderligere indsats på området udvikling af landdistrikter for at sikre, at støttemodtagerne overholder deres forpligtelser, og for at forenkle reglerne og betingelserne.

SAMHØRIGHED – 36,6 MILLIARDER EURO

Fremme af strukturtilpasning, økonomisk og social samhørighed, interregionalt samarbejde og beskæftigelsesmuligheder

EU's udgifter til samhørighed planlægges i flerårige "programmeringsperioder", hvilket betyder, at betalingerne til hver programmeringsperiode fortsætter i mindst to år efter periodens afslutning. Rettens revisionsresultater i 2008 vedrører betalinger afholdt i relation til perioden 2000-2006, da der i 2008 næsten kun er afholdt betalinger til perioden 2007-2013 i form af forskud. De to største strukturfonde i perioden 2000-2006 er Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), som f.eks. finansierer infrastruktur og små og mellemstore virksomheders aktiviteter, og Den Europæiske Socialfond (ESF), hvor projekterne typisk vedrører arbejdsløshed og integration på arbejdsmarkedet. Der er også en samhørighedsfond, som støtter forbedringer af miljøet og transportinfrastruktur i økonomisk mindre udviklede medlemsstater.

EU's støtte til samhørighed ydes i form af medfinansiering, hvor medlemsstaterne betaler en del af midlerne. Den enhed, der finansieres under samhørighedspolitikkerne, er et projekt, og godtgørelserne er baseret på en omkostningsanmeldelse fra projektlederen. Medlemsstaterne skal etablere kontrolsystemer, som er udformet, så de kan forebygge eller opdage og korrigere ukorrekte godtgørelser af projektomkostninger og andre uregelmæssigheder.

Konklusion: en væsentlig fejlforekomst

Retten konkluderer, at der er en væsentlig forekomst af fejl med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed i godtgørelserne af udgifter til samhørighedsprojekter. Den konstaterede også, at de fleste af overvågnings- og kontrolsystemerne, såvel i Kommissionen som i medlemsstaterne, kun delvist er i stand til at sikre, at udgiftsgodtgørelserne er lovlige og formelt rigtige.

Støtteberettigelsesfejl

I 2008 var der endnu engang et stort antal godtgørelser vedrørende samhørighedsprojekter, der var behæftet med fejl, idet der for en lang række projekter var godtgjort for store udgiftsbeløb. På grundlag af et stikprøveskøn konkluderer Retten, at mindst 11 % af det samlede godtgjorte beløb, ikke skulle have været udbetalt. I de godtgørelser, som Retten reviderede i år, var den hyppigste årsag til ukorrekt godtgørelse af udgifter under strukturfondene støtteberettigelsesfejl, herunder at projekterne eller støttemodtagerne ikke opfyldte de specifikke finansieringsbetingelser, at der var alvorlige brud på reglerne for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler, og at der var medtaget omkostninger, der ikke var godtgørelsesberettigede.

Eksempel – Den Europæiske Regionaludviklingsfond

Et EFRU-projekt støttede opførelsen af tre ventilationstårne på en rørledning, der leverede vand fra en lokal dam. Projektet blev gennemført i perioden 2000–2004. Rørledningen blev aldrig brugt, fordi dammen aldrig var fyldt med vand. Forvaltningsmyndigheden vidste, at projektet ikke kunne nå de specifikke mål, og at det derfor ikke var støtteberettiget. Den besluttede imidlertid at indføre det i det operationelle program til erstatning af et andet projekt, der var blevet afvist af Kommissionen. Der blev anmeldt udgifter på 5,7 millioner euro til Kommissionen for dette projekt.

Medlemsstaternes systemer og Kommissionens overvågning er delvis tilfredsstillende

Retten konstaterede adskillige svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer i programmeringsperioden 2000-2006 med hensyn til inddrivelse og rapportering af finansielle korrektioner til Kommissionen, hvilket gjorde det vanskeligt at få fuldstændige og pålidelige oplysninger om disse finansielle korrektioner fra alle medlemsstater.

Kommissionens centrale overvågningsaktiviteter omfatter efterfølgende revision, der gennemføres af Kommissionen, og anvendelse af suspensionsprocedurer og finansielle korrektioner. 94 % af de finansielle korrektioner vedrørende perioden 2000-2006 blev gennemført af medlemsstaterne, ved at de trak ikke-støtteberettigede udgifter tilbage, som de kunne erstatte ved at anmelde nye støtteberettigede udgifter. Retten understreger, at uden en effektiv forudgående kontrol fra

medlemsstaternes side sikrer denne fremgangsmåde ikke, at man undgår at finansiere regelstridige udgifter med EU-midler, når programmet afsluttes.

For så vidt angår programmeringsperioden 2007-2013 vurderer Retten, at der er en risiko for, at den sene godkendelse af medlemsstaternes systembeskrivelser, overensstemmelsesvurderinger og revisionsstrategier øger sandsynligheden for, at disse nye elementer i kontrolsystemerne ikke forhindrer og afslører fejl i opstartsfasen.

Det er endnu ikke muligt at vurdere effekten af "Kommissionens handlingsplan til styrkelse af Kommissionens tilsynsfunktion ved delt forvaltning af strukturforanstaltninger", som blev vedtaget i begyndelsen af 2008, eftersom fejl, der er opstået i tidligere år fortsat indvirker på de udgifter, der godtgøres af Kommissionen.

Anbefalinger

Retten anbefaler Kommissionen at:

- koncentrere de retningslinjer, der gives til medlemsstaterne, om de områder, hvor der oftest forekommer fejl, dvs. støtteberettigelse og udbud
- søge at sikre, at arbejdet med at opdage og korrigere fejl fungerer effektivt på medlemsstatsniveau, herunder inddrivelsesprocedurerne og rapporteringen til Kommissionen
- fortsætte den risikobaserede revision af de operationelle programmer, idet der fokuseres på de emner og programmer, som er mest tilbøjelige til at være behæftet med fejl
- sikre, at korrektionsmekanismerne anvendes strengt på de operationelle programmer, som der er blevet konstateret problemer i, og samtidig sørge for, at der ikke opstår nye fejl som følge af denne proces.

FORSKNING, ENERGI & TRANSPORT - 7,5 MILLIARDER EURO

Styrke konkurrenceevnen gennem forskning og teknologi

Forskning, energi og transport dækker en bred vifte af aktiviteter, som har til formål at styrke konkurrenceevne og vækst. Hovedparten af udgifterne vedrører forskning og teknologisk udvikling.

Forskningsstøtte ydes gennem flerårige rammeprogrammer, der har mange forskellige støtteordninger for de forskellige projekttyper. Forskningsprojekterne gennemføres af institutter og universiteter, men også af fysiske personer, selskaber eller offentlige myndigheder. De involverer sædvanligvis flere forskningspartnere i en række af EU's medlemsstater og de associerede lande. Hver enkelt partner undertegner en finansieringsaftale med Kommissionen, og én af dem udnævnes til koordinator og skal føre tilsyn med finanserne og forvaltningen samt varetage kontakten med Kommissionen.

Siden 2008 er EU's bidrag til en række større forskningsprojekter blevet kanaliseret gennem fællesforetagender, der er fællesskabsorganer, som forvalter midler ydet af Kommissionen og andre offentlige og private partnere. EU-støtten til de enkelte projekter varierer fra nogle få hundrede euro til et tocifret millionbeløb.

Den anden større udgiftskategori i denne gruppe af politikområder vedrører programmet for transeuropæiske energi- og transportnet (TEN). Dette program støtter større transportprojekter med i gennemsnit over 16 millioner euro og større energiprojekter med i gennemsnit 1,3 millioner euro. Støttemodtagerne er sædvanligvis myndigheder i medlemsstaterne, men kan også være offentlige eller private virksomheder.

Konklusion: Kommissionen har styrket sine kontrolsystemer og forenklet reglerne for finansiering, men der er fortsat en væsentlig fejlforekomst

Retten konkluderer, at der er en væsentlig fejlforekomst i 2008-betalingerne for gruppen af politikområder Forskning, energi og transport, selv om de afhjælpende foranstaltninger, Kommissionen har truffet, har bidraget til at nedbringe fejlforekomsten i forhold til tidligere år. Retten vurderer, at overvågnings- og kontrolsystemerne for denne gruppe af politikområder er delvis effektive.

Fejlene består navnlig i godtgørelse af ikke-støtteberettigede omkostninger

Hovedparten af fejlene består i, at Kommissionen godtgør ikke-støtteberettigede omkostninger, som støttemodtagerne har anmeldt. Der er navnlig tale om godtgørelse af ikke-støtteberettigede personaleomkostninger og indirekte omkostninger vedrørende forskningsprojekter under sjette rammeprogram. Fejlene skyldes blandt andet, at den retlige ramme er kompleks og omfatter en lang række støtteberettigelseskrav, herunder krav om bevis for, at omkostningerne faktisk er afholdt og er støtteberettigede og nødvendige for gennemførelsen af projektet.

Eksempel – personaleomkostninger

I et forsknings- og udviklingsprojekt vedrørende transportsystemer beregnede en støttemodtager de personaleomkostninger, der skulle udgiftsføres under projektet, på grundlag af timesatser for de to personalekategorier (overordnet ingeniør/projektleder og ingeniør/tekniker), som arbejdede på projektet. Retten konstaterede, at de satser, der var brugt, ikke afspejlede modtagerens faktiske udgifter til gennemførelse af de projektaktiviteter, der var fastsat i finansieringsaftalen.

Retten revisorer foretog en ny beregning af personaleomkostningerne på grundlag af de faktiske lønomkostninger, der var registreret i modtagerens regnskaber. Beregningen viste, at modtageren havde udgiftsført projektets personaleomkostninger med mere end 13 000 euro for meget. Det indebærer, at de støtteberettigede indirekte omkostninger, der udgiftsføres under projektet, skal reduceres tilsvarende.

Delvis effektive kontrolsystemer

Modtagernes omkostningsanmeldelser, der indsendes med henblik på godtgørelse, skal ledsages af en revisionsattest udstedt af en uafhængig revisor, som attesterer, at de anmeldte omkostninger opfylder støtteberettigelseskriterierne. Men i næsten halvdelen af tilfældene, hvor der var afgivet en attest uden forbehold, fandt Retten fejl i omkostningsanmeldelserne.

Kommissionen har indført en ny form for forudgående attesting under syvende rammeprogram, som nedbringer den administrative byrde for modtagerne og fremmer anvendelse af korrekte metoder til beregning af omkostninger. I 2008 var denne foranstaltning stadig i den indledende fase. Ved årets udgang havde Kommissionen endnu ikke udarbejdet en klar definition af kriterierne for vurdering af modtagernes metoder til beregning af omkostninger, og den nye form for attesting var kun blevet godkendt i ét tilfælde.

Det andet hovedelement i Kommissionens kontrolsystem er dens program for efterfølgende (dvs. efter at godtgørelsen er udbetalt) finansielle revisioner hos støttemodtagerne. Formålet er at afsløre og korrigerer fejl, som ikke er blevet forhindret eller afsløret af tidligere kontroller. Selv om udgifterne er betydelig bedre dækket af efterfølgende revision, konstaterede Retten, at der stadig er behov for yderligere koordinering og gennemførelse af revisionsstrategien for sjette rammeprogram samt at forbedre vejledningen og støtten til modtagerne og de attesterende revisorer.

Den større dækning af den efterfølgende revision giver Kommissionen en bredere basis for at træffe korrigerende foranstaltninger, men alligevel havde den ved udgangen af 2008 kun iværksat få inddrivelses og ikke pålagt sanktioner.

Anbefalinger

I de senere år har Kommissionen styrket sine kontrolsystemer og forenklet reglerne for finansiering af forskningsprojekter. Disse foranstaltninger har bidraget til at mindske fejlforekomsten i denne gruppe af politikområder. Med henblik på at fortsætte denne positive udvikling anbefaler Retten Kommissionen:

- at sikre, at kontrollerne anvendes konsekvent, navnlig ved at gøre revisionsattesterne mere pålidelige og ved at implementere sin strategi for efterfølgende revision effektivt, iværksætte sanktioner, hvor det er relevant, og foretage inddrivelses eller justeringer i tilfælde, hvor anmeldte omkostninger uberettiget er blevet godtgjort
- at forenkle finansieringsreglerne yderligere for det næste rammeprogram for forskning (ottende rammeprogram) i overensstemmelse med det nylig udsendte kommissionsdokument om forenkling af de finansielle bestemmelser og samtidig opretholde målet om et omkostningseffektivt kontrolsystem, der er tilstrækkeligt til, at det giver rimelig sikkerhed for, at udgifterne er formelt rigtige

BISTAND TIL TREDJELANDE, UDVIKLING OG UDVIDELSE – 6,2 MILLIARDER EURO

Eksterne forbindelser, udviklingssamarbejde, humanitær bistand og støtte til udvidelsen af EU

Udgifterne til eksterne forbindelser og udvikling, som tegner sig for ca. to tredjedele af udgifterne under denne gruppe, omfatter bistand til og samarbejde med andre lande generelt samt specifikke programmer om f.eks. fødevarerikkerhed og Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder. Resten af udgifterne går til udvidelse (27 %), dvs. overgangsbistand og bistand til institutionsopbygning samt til humanitær bistand. Hovedparten af udgifterne forvaltes af et af følgende tre generaldirektorater i Kommissionen: GD for Humanitær Bistand (ECHO), EuropeAid (projekter vedrørende eksterne forbindelser og udvikling) og GD for Udvidelse. Ud over de udgifter, denne sektion omhandler, afholdes der også betydelige udgifter over De Europæiske Udviklingsfonde (jf. sektionen Revisionserklæringen for 2008 - EUF).

En stor del af udgifterne forvaltes af Kommissionens delegationer i de lande, hvor EU finansierer projekter. Projekterne gennemføres af organisationer, der kan være internationale organisationer, lokale såvel som internationale ngo'er og statslige institutioner. Hvis en række betingelser er opfyldt, ydes en del af udviklingsbistanden som budgetstøtte, hvor midlerne indgår i partnerlandets budget.

Konklusion: en væsentlig fejlforekomst

Retten konkluderer, at der er en væsentlig fejlforekomst med hensyn til lovlighed og/eller formel rigtighed i de transaktioner, der ligger til grund for udgifterne i gruppen bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse. Den vurderer, at overvågnings- og kontrolsystemerne for gruppen som helhed kun er delvis effektive med hensyn til at sikre, at betalingerne er formelt rigtige.

Støtteberettigelsesfejl og uregelmæssigheder i udbudsprocedurene

Retten konstaterede en række støtteberettigelsesfejl såsom manglende overholdelse af centrale betingelser vedrørende udgifterne og medtagelse af moms og andre ikke-støtteberettigede afgifter. I andre tilfælde var betalingerne ikke underbygget med den nødvendige dokumentation (f.eks. fakturaer, kvitteringer og bankudtog), tidsfristerne var ikke overholdt, og der var uregelmæssigheder i udbudsprocedurene.

Systemerne er fortsat kun delvis tilfredsstillende for alle GD'ers vedkommende, men af forskellige årsager

EuropeAid: Generelt var Kommissionens system til kontrol i hovedsædet fortsat effektivt. Kontrollen i delegationerne var dog fortsat behæftet med svagheder. Disse svagheder havde primært relation til den forudgående kontrol (ineffektiv og utilstrækkelig forebyggende kontrol, utilstrækkelig overvågning af og støtte til de organisationer, der gennemfører projekterne, svagheder i proceduren for kontrol af opfyldelsen af betalingsbetingelserne i forbindelse med budgetstøtte).

GD RELEX: Der blev konstateret væsentlige mangler i systemet for efterfølgende kontrol og svagheder i den finansielle forvaltning og i overvågningen af de finansielle oplysninger om projekterne.

GD ELARG: Der blev konstateret svagheder i generaldirektoratets interne revisionsfunktion og i den efterfølgende kontrol. Hertil kommer, at der fortsat er en række grundlæggende svagheder, som vedrører mulige uregelmæssigheder i forvaltningen af Pharemidler i Bulgarien.

GD ECHO: Generaldirektoratets interne revisionsfunktion blev først oprettet i 2008. 2008 var derfor et overgangså, og det fulde udbytte af den nye organisation kan først forventes fra og med 2009.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at:

- der vedtages foranstaltninger, som sigter mod at forbedre effektiviteten af Kommissionens system for forudgående kontrol af betalinger og kontrakter (EuropeAid og GD RELEX)
- der ydes mere støtte til de organisationer, der implementerer EU-finansierede projekter, og at disse organisationer overvåges nøjere
- revisioner og efterfølgende kontroller planlægges på en mere realistisk måde, hvor der tages hensyn til de ressourcer, der er til rådighed til formålet, så planerne kan gennemføres som planlagt
- der følges nøje op på gennemførelsen af de planlagte revisioner og efterfølgende kontroller, således at enhver afvigelse konstateres omgående og korrigeres
- resultaterne af de gennemførte revisioner og efterfølgende kontroller registreres korrekt og systematisk analyseres
- der godkendes og implementeres en videreudviklet strategi for efterfølgende revisioner i forbindelse med central forvaltning (GD ELARG)

UDDANNELSE OG MEDBORGERSKAB - 1,7 MILLIARDER EURO

Midler til uddannelse, kultur, solidaritet samt retfærdighed og sikkerhed

Udgifterne til Uddannelse og medborgerskab forvaltes hovedsagelig af Kommissionen ved central forvaltning eller af medlemsstaterne. EU-støtten inden for denne gruppe af politikområder er kendetegnet ved, at der er mange ordninger, som finansierer forskellige tematiske områder og projekttyper, f.eks. tilskud til foranstaltninger til fremme af medborgerskab eller mobilitet i uddannelses- og erhvervsuddannelsessektoren. Projekterne gennemføres ikke kun af uddannelsesinstitutioner, men også af private firmaer og offentlige forvaltninger. De endelige modtagere er fysiske personer, for det meste EU-borgere.

Konklusion

Retten konkluderer, at betalingerne (som hovedsagelig omfatter forskudsbetalinger) vedrørende gruppen Uddannelse og medborgerskab er uden væsentlig fejlforekomst for så vidt angår lovlighed og formel rigtighed. Rettens test tyder dog på, at der er en væsentlig fejlforekomst i de mellemliggende og endelige betalinger. Retten vurderer, at overvågnings- og kontrolsystemerne for gruppen som helhed kun er delvis effektive.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at:

- Kommissionen indfører mere forskriftsmæssige rammer, som viser de specifikke foranstaltninger, de nationale myndigheder skal træffe
- Kommissionen overvåger udarbejdelsen af den årlige efterfølgende erklæring tættere med mere tilbundsgående kontrolbesøg og direkte kontrol af, at de beskrevne kontroller er hensigtsmæssige, og at de udføres fuldt ud.

ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER – 0,6 MILLIARDER EURO

Fremme af økonomisk udvikling og virksomhedsudvikling samt konkurrence og handel

Denne gruppe dækker forskellige former for investerings- og bistandsprogrammer under politikområderne Erhvervspolitik og Økonomiske og Finansielle Anliggender, f.eks. støtte til små og mellemstore virksomheder, finansielle instrumenter til betalingsbalancestøtte til tredjelande, europæiske rumprojekter eller fremme af teknologisk innovation. Denne gruppe omfatter også Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande og Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab under afvikling. En del af udgifterne vedrører samme rammeprogrammer for forskning og teknologisk udvikling (RP) som dem, der er omhandlet i gruppen af politikområder Forskning, energi og transport.

Konklusion

Retten konkluderer, at når der ses bort fra betalingerne afholdt under sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (RP6) var betalingerne for gruppen af politikområder uden væsentlig fejlforekomst. Retten undersøgte tre overvågnings- og kontrolsystemer for gruppen af politikområder Økonomiske og Finansielle Anliggender. To af systemerne blev vurderet til at være effektive, mens ét kun blev vurderet til at være delvis effektivt¹ med hensyn til at sikre, at betalingerne er lovlige og formelt rigtige.

Anbefalinger

Retten anbefaler, at Kommissionen sætter yderligere ind for at nedbringe antallet af fejl, der opstår som følge af, at der i modtagernes omkostningsanmeldelser anmeldes omkostninger, der ikke er støtteberettigede.

¹ Det skyldes fortrinsvis overvågnings- og kontrolsystemerne for sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE UDGIFTER

- 8,5 MILLIARDER EURO

Den Europæiske Unions udgifter til administration

Administrationsudgifterne omfatter primært udgifter til menneskelige ressourcer (såsom lønninger, godtgørelser og pensioner) og udgifter til bygninger (såsom husleje), udstyr, energi, kommunikation og informationsteknologi samt indkøb og diverse udgifter for Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Domstolen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Den Europæiske Ombudsman og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse samt Revisionsretten selv.

Konklusion

Retten konkluderer, at transaktionerne på dette område er uden væsentlig fejlforekomst, og at overvågnings- og kontrolsystemerne er i overensstemmelse med kravene i finansforordningen.

Anbefalinger

Retten fremsatte ingen anbefalinger.

OVERVÅGNING OG KONTROL¹

Udviklinger i 2008

Retten undersøgte, hvilke fremskridt Kommissionen havde gjort i 2008 med hensyn til at afhjælpe svaghederne i sine overvågnings- og kontrolsystemer for at sikre, at de transaktioner, der finansieres over EU-budgettet, er formelt rigtige.

Retten konstaterede, at Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer var blevet yderligere forbedret i 2008. Det gælder navnlig de relevante forbeholds effekt på den sikkerhed, der gives i generaldirektørernes erklæringer.

Retten konstaterede, at der i nogle af de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fortsat var svagheder med hensyn til forbeholdenes omfang og rækkevidde. Der blev desuden konstateret svagheder med hensyn til vurderingen af overvågnings- og kontrolsystemerne og deres måde at fungere på.

Kommissionen har gjort fremskridt med hensyn til de årlige oversigter², så de giver yderligere sikkerhed og anvendes til at give merværdi til generaldirektørernes erklæringer. Det var imidlertid ikke alle medlemsstater, der overholdt finansforordningen fuldt ud.

Retten konstaterede desuden, at Kommissionen kunne dokumentere, at de ændrede interne kontrolstandarder, som skulle anvendes fra 1. januar 2008, var næsten fuldt implementeret.

Kommissionen har gennemført en række underaktioner i sin handlingsplan for en integreret struktur for intern kontrol (som beskrevet i Rettens årsberetning for 2007). Kommissionen kan imidlertid ikke dokumentere, at handlingsplanen har haft en målbar effekt på overvågnings- og kontrolsystemerne og i sidste ende på transaktionernes formelle rigtighed.

Endelig noterer Retten sig, at Kommissionen ikke kan dokumentere, at dens aktioner til forbedring af overvågnings- og kontrolsystemerne har mindsket risikoen for fejl.

¹ Der gives en kort beskrivelse af overvågnings- og kontrolsystemerne (intern kontrol) på side 12.

² De årlige oversigter udarbejdes af medlemsstaterne og indeholder oplysninger om revision af budgetforvaltningen i de forskellige lande. I årsberetningen for 2007 konstaterede Retten, at de årlige oversigter ikke gav en pålidelig vurdering af, hvordan overvågnings- og kontrolsystemerne fungerede, og hvor effektive de var, og den anbefalede Kommissionen at tage skridt til at forbedre oplysningerne.

Anbefalinger

Forbedringen af overvågnings- og kontrolsystemerne skal betragtes som en løbende proces, hvor det tager tid, før foranstaltningerne kan siges at have fået effekt. Det betyder, at mange af Rettens tidligere anbefalinger stadig er relevante.

Der er behov for særlig og øget opmærksomhed på de udgiftsområder, hvor Retten til stadighed konstaterer en høj fejlforekomst.

Det er især nødvendigt:

- at beregne omkostningerne forbundet med de kontroller, der anvendes i de forskellige politikker, og vurdere kontrollernes værdi
- at lægge vægt på forenkling i forbindelse med udformningen af fremtidige politikforslag
- at forbedre den mekanisme, hvorved finansielle korrektioner, tilbagekaldelser eller inddrivelser skal korrigerer fejl, og at træffe de nødvendige foranstaltninger, så effekten af denne forbedring kan dokumenteres i praksis.

På de politikområder, hvor det er et lovkrav, at medlemsstaterne indsender oplysninger hvert år, bør Kommissionen sikre sig, at den får maksimalt udbytte af sådanne oplysninger. Med henblik på at få større indsigt i alle forhold, som kan være relevante for at sikre, at de udgifter, der afholdes over EU-budgettet, er lovlige og formelt rigtige, bør Kommissionen også tage hensyn til frivillige initiativer fra medlemsstaterne (i form af nationale erklæringer) og fra overordnede revisionsorganer.

Behov for forenkling

Reglerne for, hvordan pengene udbetales, er fastsat for at sikre, at støtten bidrager til at opfylde de tilsigtede politiske mål - at pengene bliver brugt til det rigtige på det rigtige tidspunkt. Nogle regler er fælles for alle typer betalinger, mens andre kun gælder bestemte udgiftstyper. Reglernes art og kompleksitet kan derfor også skyldes, at de politiske mål er komplekse.

Jo mere besværlige og komplekse reglerne er, desto større er risikoen for, at de ikke bliver fulgt, og det øger risikoen for, at der opstår fejl i transaktionerne, og at de politiske mål ikke bliver opfyldt. Tilsvarende vil en overdreven finjustering af meget specifikke program mål uvægerlig føre til, at omkostningerne forbundet med at kontrollere målopfyldelsen stiger. Sagt på en anden måde: Veludformede regler og bestemmelser, som er utvetydige og enkle at anvende, reducerer risikoen for fejl.

Der kan være ulemper forbundet med at forenkle regler blot for at reducere risikoen for uregelmæssigheder, da enklere regler kan føre til mindre fokuserede udgifter. Desuden kunne "forenkling" på nogle områder betyde lempeligere betingelser for at modtage forskud og en forhøjelse af de beløb, der kan udbetales som forskud.

Trods disse forbehold er det fortsat vigtigt at prioritere forenkling meget højt.

Omkostningerne forbundet med kontrollen og udbyttet af den

Forvaltningen af EU-budgettet har udviklet sig gradvis som reaktion på de typer udgiftsprogrammer, der er blevet indført i tidens løb. Både udgiftsreglerne og forvaltningsmetoderne skal tage hensyn til de særlige forhold vedrørende de forskellige mål for budgetudgifterne. Disse mål bør imidlertid ikke være for detaljerede, da det giver en alt for stor administrativ byrde og fører til bestemmelser, som er svære at overholde. Kommissionen skal derfor foretage en grundig gennemgang af de specifikke udgiftsprogrammers retsgrundlag og forvaltningsstruktur.

Den første og vigtigste opgave i denne forbindelse er at sikre, at der indsamles pålidelige og udtømmende oplysninger, så der kan foretages en realistisk vurdering af de nuværende omkostninger forbundet med kontrollen.

Sammen med de nødvendige tiltag, der skal sikre, at systemerne er effektive, bør målet være at fastlægge en passende balance mellem omkostningerne forbundet med kontrollen og det udbytte, der opnås¹.

○○○○○○○○

Retten understreger vigtigheden af, at man fortsat gør sig overvejelser om forenkling, omkostningerne forbundet med kontrollen og udbyttet af den. Disse spørgsmål bør gennemgås i god tid, før der udarbejdes forslag til den nye flerårige finansielle ramme.

¹ Jf. Rettens anbefaling i årsberetningen for regnskabsåret 2007, punkt 1.52.

REVISIONSERKLÆRINGEN FOR 2008 - EUF¹

2,7 milliarder euro til udviklingsbistand betalt over de europæiske udviklingsfonde (EUF) i 2008

Retsgrundlaget for EUF er de internationale konventioner og aftaler, som Fællesskabet og dets medlemsstater har indgået med en række stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), samt Rådets afgørelser om associering af oversøiske lande og territorier (OLT). Til trods for at EUF ikke er en del af EU's almindelige budget, forvalter Kommissionen hovedparten af udgifterne sammen med AVS-landene via EuropeAid (jf. gruppen af politikområder Bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse) og sine delegationer i modtagerlandene. EUF's investeringsfacilitet forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og er ikke omfattet af Rettens revisionsmandat.

Konklusion

Retten konkluderer, at EUF's årsregnskab for 2008 i alt væsentligt giver et retvisende billede af EUF's finansielle stilling. Uden at det ændrer ved denne erklæring, gør Retten opmærksom på, at den metode, der bruges til at beregne omfanget af hensættelser til imødegåelse af påløbne omkostninger, ikke egner sig til bestemte kontrakttyper, og at Kommissionen har besluttet at forfine metoden fra og med regnskabsåret 2009.

Med hensyn til transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed afgiver Retten en erklæring uden forbehold om EUF's indtægter og forpligtelser. Uden at drage denne erklæring i tvivl skal Retten gøre opmærksom på den høje forekomst af ikke kvantificerbare fejl i budgetstøtteforpligtelserne.

For så vidt angår EUF's betalinger, konkluderer Retten, at de er behæftet med væsentlige fejl.

Retten vurderer, at systemerne til overvågning og kontrol af EUF er delvis effektive.

¹ Disse midler er ikke en del af Unionens budget, og Retten afgiver derfor en særskilt revisionserklæring (DAS) om dem. Revisionserklæringens nøjagtige ordlyd og de fuldstændige og detaljerede revisionsresultater findes i årsberetningen om de europæiske udviklingsfonde.

Anbefalinger

Retten giver en række anbefalinger til, hvordan udformningen og/eller implementeringen af EuropeAids kontrolsystemer kan forbedres, herunder, at kontrolstrategien bør videreudvikles, og at der fortsat bør arbejdes på at sikre, at kontrollerne implementeres mere produktivt og effektivt. De forudgående kontroller bør forbedres ved, at der fokuseres mere på centrale risici.

De årlige revisionsplaner bør udarbejdes på grundlag af en mere struktureret risikoanalyse og en mere realistisk vurdering af de ressourcer, der kan afsættes til formålet. Implementeringen af dem bør overvåges nøje hele året, så væsentlige afvigelser opdages, og der i rette tid kan træffes korrigerende foranstaltninger.

EuropeAid bør sikre, at delegationerne registrerer data i Auditmodulet af CRIS (EuropeAids informationssystem til finansiel forvaltning) i fuldt omfang og i rette tid. Desuden bør EuropeAid gennemføre en undersøgelse af systemet til transaktionsbaseret efterfølgende kontrol med henblik på en vurdering af behovet og muligheden for at udvide omfanget af sådanne kontroller.

Retten anbefaler, at EuropeAid fortsat bestræber sig på at underbygge sine afgørelser om, hvorvidt det er berettiget at yde budgetstøtte, med en struktureret, standardiseret påvisning af, at modtagerlandet har et relevant reformprogram. Et sådant program bør tage fat på alle væsentlige svagheder inden for en overskuelig fremtid, og landet bør forpligte sig til at gennemføre det.

Herudover bør EuropeAid sikre, at alle fremtidige finansieringsaftaler giver et fuldstændigt og klart grundlag for en vurdering af, om betingelserne for betalingen er opfyldt.

GRUPPER AF POLITIKOMRÅDER
LISTE OVER TILSVARENDE SEKTIONER (BS)
OG AFSNIT (BA) I BUDGETTET FOR 2008

DEN FINANSIELLE RAMME FOR 2007–2013,
DER KOMMER GRUPPEN NÆRMEST

LANDBRUG OG NATURRESSOURCER

BA 05 – Landbrug & udvikling af landdistrikter	2 Beskyttelse og forvaltning af naturressourcer
BA 07 – Miljø	
BA 11 – Fiskeri	
BA 17 – Sundhed & forbrugerbeskyttelse	

SAMHØRIGHED

BA 04 – Beskæftigelse & sociale anliggender	1 Bæredygtig vækst
BA 13 – Regionalpolitik	

Desuden en del af politikområderne BA 05 og BA 11

FORSKNING, ENERGI OG TRANSPORT

BA 08 – Forskning	1 Bæredygtig vækst
BA 06 – Energi & transport	
BA 09 – Informationssamfundet og medier	
BA 10 – Direkte forskning	

BISTAND TIL TREDJELANDE, UDVIKLING & UDVIDELSE

BA 19 – Eksterne forbindelser	4 EU som global partner
BA 21 – Udvikling & forbindelser med AVS-lande	
BA 22 – Udvidelse	
BA 23 – Humanitær bistand	

UDDANNELSE OG MEDBORGERSKAB

BA 15 – Uddannelse & kultur	3 EU-borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed
BA 16 – Kommunikation	
BA 18 – Frihed, sikkerhed & retfærdighed	

ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER

BA 01 – Økonomiske og finansielle anliggender	1 Bæredygtig vækst
BA 02 – Erhvervs politik	3 EU-borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed
BA 03 – Konkurrence	
BA 12 – Det indre marked	
BA 20 – Handel	

ADMINISTRATIONSUDGIFTER OG ANDRE UDGIFTER

BS I – Parlamentet	5 Administration
BS II – Rådet	6 Kompensation
BS III – Kommissionen	
BS IV – Domstolen	
BS V – Revisionsretten	
BS VI – Det Økonomiske og Sociale Udvalg	
BS VII – Regionsudvalget	
BS VIII – Den Europæiske Ombudsmand	
BS IX – Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	

Politikområde 14 (Beskatning og toldunion) behandles under gruppen "Indtægter".

DEN EUROPÆISKE REVISIONSRET ER EU'S UAFHÆNGIGE EKSTERNE REVISIONS- INSTITUTION

Hvert år afgiver Retten i sin årsberetning en erklæring – DAS-erklæringen – om regnskabernes rigtighed og lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for EU-budgettet. Denne meddelelse er ment som et supplement til årsberetningen. Den redegør for de væsentligste konklusioner og giver supplerende baggrundsinformation og forklarende oplysninger. For yderligere oplysninger henvises læserne til årsberetningens fulde ordlyd – samt til institutionernes svar.

YDERLIGERE OPLYSNINGER FÅS VED
HENVENDELSE TIL

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG
e-mail: euraud@eca.europa.eu
www.eca.europa.eu